

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202757
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4324202757.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváariovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, so sídlom Ľudovíta Štúra 53, 934 05 Levice, dieťa rodičov matka: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, XXX XX A., zastúpená: JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou so sídlom Nám. Hrdinov 13, 934 01 Levice, a otec: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XXX XXX XX A. B., zastúpený: JUDr. Beátou Hilvertovou, advokátkou so sídlom Sládkovičova 1, 934 01 Levice, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 04.02.2025 č.k. 11P/111/2024-421, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov III., IV., a VI. **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 04.02.2025 č.k. 11P/111/2024-421 zveril maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matke (výrok I.) oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II.) otcovi uložil povinnosti prispievať na výživu maloletého sumou 450 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 05.08.2024 (výrok III.) zaostané výživné za obdobie od 05.08.2024 do 31.01.2025 v sume 1.114,69 eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.) zamietol návrh matky na určenie výživného pre maloletého odo dňa jeho narodenia do 04.08.2024 (výrok V.) styk otca s maloletým upravil každý párný týždeň v kalendárnom roku v sobotu a v nedeľu od 08:30 hod. do 11:30 hod. a od 15:30 hod. do 18:30 hod., každý nepárný týždeň v kalendárnom roku v utorok a vo štvrtok od 08:30 hod. do 11:30 hod. a od 15:30 hod. do 18:30 hod., s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní v stanovený čas maloletého odovzdať a prevziať pred bydliskom matky (výrok VI.) o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VII.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 3, 4, VI., § 25 ods. 1, 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“) zveril do osobnej starostlivosti matke a oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otázky ktoré v konaní medzi rodičmi sporné neboli. Pri určovaní výšky výživného na maloletého v zmysle zákonných kritérií určovania výživného (§ 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine) vychádzal z príjmov rodičov a ich majetkových pomerov. Na strane matky na rodičovskej dovolenke zistil jediný príjem z rodičovského príspevku 473,30 eur mesačne. Matka je vlastníčkou rodinného domu v A., ktorý obýva od októbra 2024

sama s maloletým (predtým zdieľala spoločnú domácnosť so svojou matkou). Matka je spoluvlastníčkou ornej pôdy v pomere 1 celku, v katastrálnom území G. H., z jej prenájmu má nájomné 25 eur ročne. Vlastní motorové vozidlo Volkswagen Passat, r. v. 2006. Súd prvej inštancie do úvahy vzal jej nevyhnutné mesačné výdavky, splátky úveru na bývanie 217,29 eur, plyn 150 eur, životné poistenie 64,50 eur, internet 12,95 eur, elektriку 100 eur, skylink 118,80 eur, daň z nehnuteľností a psa spolu 50,01 eur ročne, komunálny odpad 75 eur ročne, poistenie nehnuteľnosti 134,22 eur ročne a PZP motorového vozidla 39,40 eur štvrťročne ako aj ostatné bežné náklady na stravu, ošatenie, drogériu a pod.. Na strane otca mal preukázaný príjem zo živnosti za zdaňovacie obdobie roku 2023, príjmy 24.428 eur, výdavky 17.488,11 eur, základ dane 6.939,89 eur. Počnúc 23.08.2023 bol uznaný invalidným v rozsahu 50% bez nároku na invalidný dôchodok. Z otcom predložených výpisov z účtov mal preukázané, že za kalendárny rok 2024 na účte otca č. XXXXXXXXXXXX boli realizované vklady z podnikateľskej činnosti celkovo 33.104,80 eur, na účet č. XXXXXXXXXXXX celkovo 32.411,51 eur, spolu na oba účty 65.516,31 eur. Výdavky za rok 2024 súvisiace s podnikateľskou činnosťou mal na odvody sociálneho poistenia 2.664,86 eur, zdravotného poistenia 945,20 eur, uhradené faktúry spolu 30.174 eur, na nákup materiálu (pokladničné doklady) 1.730,80 eur a cestovné 600 eur. Čistý príjem otca po odpočítaní výdavkov ustálil v sume 29.401,45 eur, priemerne mesačne 2.450,12 eur netto. V roku 2024 v mesiacoch február a máj bolo otcovi vyplatené poistné plnenie v celkovej sume 34.847,13 eur za zničenú hospodársku budovu v jeho vlastníctve. Otec je výlučným vlastníkom chaty v I. a 1,8 hektára ornej pôdy v obci G. J. (ktoré nevyužíva sám ani na prenájom), motorové vozidlo Volkswagen Golf, r.v. 2001, Renault Traffic, r.v. 2006, motocykel Yamaha, r.v. 2021 a ďalších osem áut staršieho dáta výroby (značiek Lada Samara, r.v. 1991, Škoda Forman, Wartburg, Škoda 105, Škoda 100, Trabant 601). Otec žije v spoločnej domácnosti s partnerkou (dosahujúcou príjem 2.166,12 eur netto mesačne), jeho mesačné výdavky sú platby za VŠZP 101,02 eur, účtovníčku 50 eur, Orange 90 eur, úver J. 226,34 eur, úver K. 96,08 eur, plyn 100 eur, elektrina 85 eur, voda 9 eur, kanalizácia 9 eur, odpad 12 eur, Allianz životné poistenie 72,70 eur, L. úvery 33,60 eur, L. H. 8 eur, K. H. 10,11 eur, TV 14 eur, pohonné hmoty a servis auta 300 eur, výživné na plnoletého A. 70 eur a vreckové 100 eur, sporenie E. 50 eur, strava 300 eur, oblečenie 70 eur, drogéria 30 eur, lekárne 40 eur, krmivo pre psy 30 eur a ročne za domovú daň 66,77 eur, poistenie domu 202 eur, cestovné poistenie 257,60 eur, poistenie motorové vozidlo Renault Trafic 102,59 eur, motocykel Yamaha 79 eur, motorové vozidlo Volkswagen Golf 110,99 eur.

3. Výšku nákladov na odôvodnené potreby maloletého ustálil na stravu 200 eur, náhrada materského mlieka 78 eur, plienok 60 eur, oblečenie 100 eur, hygiena a drogéria 40 eur, lieky a vitamíny 20 eur, hračky 30 eur, konštatujúc že maloletý je zdravý a nemá zvýšené výdavky na zdravotný stav alebo z iných dôvodov. Takto ustálené náklady maloletého považoval za primerané veku maloletého a do odôvodnených nákladov maloletého zahrnul aj pomernú časť nákladov matky na bývanie v sume 127,10 eur (plyn 75 eur mesačne, elektriка 50 eur mesačne, poplatok za komunálny odpad 2,10 eur mesačne).

4. Pri určení výživného vychádzal z príjmov rodičov, na strane matky z jej rodičovského príspevku a príjmu z prenájmu poľnohospodárskej pôdy, na strane otca vychádzal z priemerného čistého príjmu dosahovaného z výkonu živnostenskej činnosti, ktorý ustálil na sumu 2.450,12 eur netto mesačne. Uviedol, že zohľadnil poistné plnenie vyplatené otcovi v sume 34.847,13 eur titulom náhrady škody vzniknutej na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Zhodnotil, že určené výživné spoločne aj s primeraným výživným zo strany matky, ktorá vyživovaciu povinnosť plní v tomto veku maloletého najmä osobnou starostlivosťou a z prídavku na dieťa 60 eur mesačne, sú spôsobilé pokryť aktuálne odôvodnené potreby maloletého, a súčasne je primerané možnostiam a schopnostiam rodičov. Tvrdenia otca týkajúce sa jeho zdravotných problémov neurologicko-ortopedického charakteru nespochybnil, avšak ako vyplynulo nielen z výpovede otca, ale aj z predloženého odborného posudku o invalidite, tieto pretrvávajú dlhšiu dobu, operáciu chrbtice otec absolvoval v júni roku 2023, v auguste 2023 bola u neho konštatovaná pourazová koxatróza bedrového kĺbu, pričom práve stav po operácii chrbtice bol určený ako rozhodujúce ochorenie s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 50%. Aj napriek uvedenému otec živnostenskú činnosť stále vykonával s výnimkou troch mesiacov roku 2023 kedy bol jeho príjem krytý dávkami nemocenského poistenia. S poukazom na uvedené bol presvedčený, že otcovi nič nebráni vykonávať podnikateľskú činnosť aj naďalej, v prípade nevyhnutnosti aj prostredníctvom tretích osôb, čo otec aj dlhšiu dobu vychádzajúc z jeho výpovede realizoval. Vyhodnotil ako účelové tvrdenie otca spočívajúce v ukončení výkonu živnostenských prác počnúc mesiacom december 2024. Poukazujúc aj na výšku ním pravidelne vynakladaných výdavkov mal za to, že otcom tvrdené ukončenie podnikania a financovania svojich potrieb len z finančnej úspory z predchádzajúceho obdobia, ktorú odhadol sumou 2.000 až 3.000 eur sa nezakladá na pravde. V záujme komplexného zhodnotenia majetkových,

zárobkových a osobných pomerov rodičov prihladol aj na skutočnosť, že matka je vlastníčkou ornej pôdy, otec okrem ornej pôdy aj vlastníkom nevyužívanej chaty ako aj viacerých motorových vozidiel, ktoré sú spôsobilé v prípade ich scudzenia poskytnúť rodičovi istú finančnú zábezpeku do budúcnosti. Zdôraznil, že rodič si má byť v prvom rade vedomý svojej vyživovacej povinnosti a úmerne tomu prispôbiť a optimalizovať svoje náklady a výdavky tak, aby si mohol v prvom rade plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Zohľadnil osobnú starostlivosť matky o maloletého a okolnosť, že otec má aj vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi. Výživné určil od 05.08.2024, teda odo dňa začatia konania na súde v súlade s § 77 odsek 1 Zákona o rodine, nakoľko mal preukázané, že už v tomto čase starostlivosť o maloletého zabezpečovala matka, pričom zároveň nemal preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného aj pred týmto dátumom, preto návrh matky v tejto časti zamietol.

5. Zročné výživné od 05.08.2024 (podanie návrhu) do 31.01.2025 ustálil vo výške 1.114,69 eur (mal zaplatiť august 2024 450 eur : 31 dní = 14,52 eur x 27 dní + 5 mesiacov september 2024 až január 2025 x 450 eur, zaplatil august 2024 6 x 200 eur + 150 eur ako príspevok na autosedačku, na výžive maloletého sa podieľal vecnými plneniami v hodnote 177,35 eur zakúpených na podnet matky (podložka, fusak 38,08 eur, jedálenská stolička 60,90 eur, oblečenie 40,41 eur, termoska, nočník, osuška 37,96 eur). Pri určení lehoty na zaplatenie vzal do úvahy celkovú výšku zaostaleho výživného a zárobkové a majetkové pomery otca.

6. Súd prvej inštancie pri úprave styku otca s maloletým kládol dôraz na budovanie vzájomných vzťahov a bezpečných citových väzieb maloletého k otcovi, ktorý ako rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, je oprávnený uplatňovať svoju úlohu vo výchove (§ 26 Zákona o rodine). Zdôraznil, že právo styku rodiča s dieťaťom korešponduje právu dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom s vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Za účelom určenia optimálneho rozsahu styku s poukazom na útlý vek maloletého zohľadňoval jeho denný režim. Dokazovaním mal preukázaný záujem otca na konkrétnej úprave styku s maloletým, že matka v styku nebráni, avšak trvá na svojej prítomnosti, čo dôvodí potrebou oboznámenia otca s denným režimom a spôsobom stravovania maloletého. Zistil, že styk otca s maloletým doposiaľ prebiehal nepravidelne, na žiadosť matky výlučne v jej domácnosti, prípadne v detskom centre s výnimkou vianočných sviatkov kedy maloletý strávil v domácnosti otca bez matky dve a pol hodiny. Vzhľadom na útlý vek maloletého, vzťah k matke ako primárnej vzťahovej osobe, okolnosť, že maloletý otca pozná, prechováva k nemu citový vzťah, avšak v dôsledku útleho veku a prerušenia spolužitia rodičov nemá k otcovi naplno rozvinutú citovú väzbu, za potrebné vzhliadol úpravu styku súdnym rozhodnutím. Za dôležité považoval vytvoriť priestor k rozvíjaniu vzájomných citových väzieb prostredníctvom spoločných aktivít a spoznávania návykov maloletého a styk upraviť v kratších časových intervaloch. Takt má maloletý možnosť postupne si privykať na domácnosť otca bez toho, aby negatívne nepocíťoval odlúčenie od matky na dlhší čas a zároveň, aby v čase kedy je matkou ukladaný na spánok bol v jemu známom domácom prostredí. Stotožnil sa s názorom otca, že stretávanie sa s maloletým v detskom centre nie je vhodným priestorom pre rozvoj ich vzťahu, kde otec nemá možnosť byť plnohodnotne zainteresovaný do jeho bežného denného režimu. Rovnako tak nie je vhodným miestom pre realizáciu styku domácnosť matky, najmä za situácie kedy rodičia nie sú plne schopní konštruktívnej komunikácie, zhodne uviedli, že dochádza medzi nimi k napätiu a vzájomným animozitám. K obavám matky o schopnosti otca sa o maloletého postarať v určenom čase uviedol, že je potrebné mať na pamäti, že otec je rovnocenným rodičom ako matka a na jeho strane neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by jeho rodičovské schopnosti znižovali alebo vylučovali. Apeloval na rodičov, aby v záujme maloletého vzájomne spolupracovali a nemarili výchovné pôsobenie druhého rodiča. Zdôraznil, že zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matke, otca nijako nevyklučuje z jeho rodičovských práv a povinností, pričom úlohou matky je vytváranie priaznivých podmienok na styk otca s maloletým. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

7. Proti výroku VI. rozsudku podala podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“) odvolanie matka, navrhujúc ho zmeniť a styk otca s maloletým upraviť v párnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok od 08:30 hod. do 11:00 hod., a v nepárnom kalendárnom týždni v sobotu a nedeľu od 16:00 hod. do 18:30 hod.. Mala za to, že súdom upravený styk nie je v najlepšom záujme maloletého lebo nerešpektuje odporúčania psychologičky J. G. z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorá odporučila postupnú realizáciu styku bez jej prítomnosti. Mala za to, že dlhodobá absencia otca v živote maloletého vyžaduje jej prítomnosť pri styku. Namietala

nevykonanie šetrenia bytových pomerov otca. Súd prvej inštancie tieto skutočnosti nebral do úvahy a styk upravil spôsobom, ktorý nerešpektuje vek maloletého, absenciu citovej väzby a to, že otec o maloletom nič nevie. Ak by otec prejavoval záujem o maloletého od narodenia, resp. po rozchode a ovládal by základnú starostlivosť, netrvala by na svojej prítomnosti. Možnosť styku mu poskytovala v rodinnom centre, pričom otec na pojednávaní uviedol, že mu to nevadí a odporučila to aj psychologička a v priebehu konania, otcovi napokon neprekážalo realizovanie styku ani v jej domácnosti. Uviedla, že maloletý má svoje potreby, zvyky, otec podľa nej nemá potrebnú trpezlivosť a nezvláda základné úkony pri dieťati. Poukázala na intenzitu návštev január až marec 2025, že maloletý je na jej osobu naviazaný a v zmysle rozhodnutia by maloletého musela prebudiť počas spánku. Mala za to, že aj jej odvolací návrh zabezpečí dostatočný priestor na zachovanie a budovanie vzťahu medzi otcom a maloletým.

8. Proti výrokom III. a IV. rozsudku podal podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP odvolanie otec, navrhujúc výživné upraviť vo výške 300 eur mesačne. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie na preukázanie príjmov rodičov, ich výdavkov a nákladov maloletého a vychádzal z ním predložených účtov z ktorých vyplýva, že za rok 2024 mal vklady z podnikateľskej činnosti celkom 65.516,31 eur, pričom po odrátení odvodov, faktúr nákupov materiálu a cestovných nákladov bol jeho čistý príjem ustálený na 29.401,45 eur, priemere mesačne 2.450,12 eur netto. Na súdnom pojednávaní omylom uviedol, že je vlastníkom chaty v I., avšak chatu nevlastní, je dlhodobo vykázaná na meno bývalej manželky M. B., ktorá ju odkúpila v roku 2019. Nestotožnil sa s úvahou súdu, že jeho príjem tvorí aj poistné plnenie, ktoré musel použiť na opravu poškodenej nehnuteľnosti. Je dlhodobo práceneschopný, od januára 2025 do 19.03.2025 z dôvodu opuchu nôh, vyvrtnutia a natiahnutia drierkovej chrčtice, trpí šedým zákalom a pripravuje sa na operáciu bedrového kĺbu. Jeho zdravotný stav sa zhoršil a nie je schopný vykonávať fyzickú prácu v stavebníctve. Aby mohol plniť výživné začal predávať motorové vozidlá, hľadá si prácu primeranú jeho zdravotnému stavu, ktorú si aj našiel a priložil zmluvu o spolupráci zo dňa 21.03.2025. Poukázal na metodický pokyn MS SR k výpočtu výživného a keďže má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, sa na jeho osobu vzťahuje výživné vo výške 12 % z ustáleného čistého mesačného príjmu.

9. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že nespochybuje jej starostlivosť a rešpektuje denný režim maloletého, ale dohoda termínu styku je problematická, matka sa vyhovára, ním navrhnuté termíny jej nevyhovujú a alternatívy nenavrhuje. O maloletého mal záujem od narodenia, snažil sa matke vyhovieť, posielal jej peniaze, poskytol auto, zaobstaral práčku, aj potrebné veci pre maloletého. Aktuálne žije s partnerkou, s ktorou má harmonický vzťah. Bol názoru, že maloletý môže u neho tráviť čas aj s prespatím počas víkendov. Je ochotný spolupracovať s psychológom a kolíznou opatrovníčkou za účelom zistenia jeho podmienok. Maloletý jeho osobu vníma pozitívne, venuje sa mu, nevyhľadáva matku, počas vianočných sviatkov bol maloletý v jeho domácnosti 2,5 hod. čo zvládol bez problémov, osamostatňuje sa. Mal za to, že prítomnosť matky nie je nevyhnutná a to aj s poukazom na odporúčanie psychologičky realizovať stretávania bez matky.

10. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že kým nebol stanovený dátum súdneho pojednávania otec sa nezaujímal, či niečo nepotrebuje. Otcov harmonický vzťah nekorešponduje s realitou, keď otec psychicky a fyzicky atakuje svoju partnerku. Tvrdenie, že maloletý ju nevyhľadával nie je pravdivé. Maloletý má nestabilnú chôdzu a reč, čo nesvedčí o jeho osamostatnení. Návrh otca o prespávaní nepovažovala za správny. Rozhodnutie o výživnom navrhla potvrdiť ako vecne správne, ktoré je primerané osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom otca. Otec síce deklaroval, že ukončí svoju podnikateľskú činnosť a uvádza zdravotné problémy, však tieto sú dlhodobého charakteru, napriek tomu podnikateľskú činnosť vykonával a to aj prostredníctvom tretích osôb. Z výpisu zo živnostenského registra je zrejmé, že otec vo výkone podnikateľskej činnosti pokračuje, túto neukončil ani nedošlo z jeho strany k pozastaveniu výkonu. Tvrdenia o nemožnosti pracovať považovala za účelové. Správne súd prvej inštancie poukázal aj na výšku jeho pravidelne vynakladaných výdavkov, z čoho je zrejmé, že tvrdenie otca o ukončení podnikania a financovania svojich potrieb len z finančnej úspory z predchádzajúceho obdobia nie sú pravdivé.

11. Kolízny opatrovník sa vo vyjadrení k odvolaniu matky a otca stotožnil s rozsahom súdom prvej inštancie upraveným stykom otca s maloletým, ktorý rešpektuje v kratších časových intervaloch vek maloletého a preukázané okolnosti daného prípadu, kedy na strane otca neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by znížovali alebo vylučovali jeho schopnosť sa o maloletého postarať. Skonštatoval, že bytové podmienky otca sú viac ako štandardné, domácnosť je plnohodnotne vybavená. Pridržiaval

sa pôvodného návrhu úpravy styku každý párný týždeň v sobotu a nedeľu od 09:00 hod. do 17:00 hod.. Pokiaľ ide o výšku výživného súhlasil s argumentáciou a návrhom otca.

12. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k nasledovným záverom.

13. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti za skutkového stavu, že osobnú starostlivosť o maloletého vykonáva matka, ktorá otázka v konaní sporná nebola. Predmetom odvolacieho prieskumu v zmysle podaného odvolania matky bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletým (výrok VI.), v zmysle odvolania otca rozhodnutie o výživnom na maloletého (výroky III. a IV.).

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Ako prvoradá konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

16. Súd prvej inštancie v danej prejednávanej veci dostatočne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia otázky určenia výživného na maloletého a jeho výšky, ako aj určenia rozsahu styku otca s maloletým, výsledky dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je postačujúce, spĺňajúce podmienky § 220 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania. V odvolaní matky a otca neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že konanie má inú vadu konania (ktorú však bližšie nekonkretizovala) je treba uviesť, že za vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je treba v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP považovať akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody (napr. nesprávne realizovanie manudukčnej povinnosti súdu, pochybenie vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami, posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu). Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd existenciu inej vady konania, majúcej za následok nesprávne rozhodnutie v posudzovanej veci nezistil.

18. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

19. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom rozhodnutím o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. s v

21. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkové okolnosti podstatné pre vyhodnotenie najvhodnejšej úpravy styku otca s maloletým v záujme maloletého dieťaťa, s poukazom na jeho postupné rozširovanie do budúcnosti. Súd prvej inštancie správne zohľadnil vek maloletého, spôsob a frekvenciu osobnej starostlivosti otca oň, ako aj zachovanie práva maloletého na rovnocenný styk aj s rodičom, s ktorým nežije v jednej domácnosti. Odvolacie dôvody matky a jej odvolací návrh boli posúdené ako nedôvodné. Odvolací súd s poukazom na zistený skutočný stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania, rovnako ako súd prvej inštancie nezistil žiaden relevantný dôvod, ktorý by bránil určenému rozsahu styku, ktorý ponecháva plne v kompetencii otca ako druhého rovnocenného rodiča. Nezohľadnil námietky matky v súvislosti s nedostatočnou starostlivosťou otca, keď uvedeným tvrdeniam matky nesvedčí žiaden predpoklad z vykonaného dokazovania. Za neopodstatnené považoval aj jej tvrdenia o nedostatočnom zohľadnení mentálnej a citovej pripravenosti maloletého alebo kvality vzťahovej väzby medzi maloletým a otcom, ktoré súd prvej inštancie správne vyhodnotil a vo svojom rozhodnutí aj dostatočne vysvetlil. Nie je možné súhlasiť s názorom matky, že ide o príliš rozsiahly styk s možným negatívnym dopadom na maloletého (po fyzickej či psychickej stránke) alebo o nedostatočnú zrelosť maloletého (citový a mentálny vývoj), ktorý akceptuje dodržiavanie spánkových rituálov maloletého v domácom prostredí u matky. Dôvod, že otec od počiatku narodenia nebol podľa matky dostatočne aktívny pri starostlivosti o maloletého a preto sa v rozsahu 2,5 hodiny nedokáže o maloletého postarať, nie je bez ďalšieho relevantný k tomu, aby styk nebol v týchto časových intervaloch určený bez prítomnosti matky. Rovnako je z pohľadu veku maloletého a budovania si vzťahu s otcom správne styk určený častejšie a v kratších časových intervaloch, ktoré nenarušujú zaužívané rituály a návyky (režim) maloletého. Ide o prirodzenú separáciu dieťaťa od matky, navyše, keď maloletý bude v opatere svojho otca, pričom nebol preukázaný nepriaznivý zdravotný stav maloletého. Na strane otca neboli zistené objektívne ani subjektívne prekážky participácie na výchove maloletého. Je jednoznačne v záujme maloletého, aby s otcom trávil primeraný čas osamote tak, aby otec mohol realizovať svoje právo na výchovu a starostlivosť a maloletý mal zabezpečený rovnocenný kontakt s obidvoma rodičmi. Námietka matky o neprešetrení stavu domácnosti otca nie je opodstatnená, keď matka nenamietala bytové pomery otca, tieto matka pozná a z vykonaného dokazovania ani nevyplývalo, že by bytové pomery otca neboli vhodné alebo dostatočné na zotrvanie maloletého v domácnosti otca. Rovnako žiadne skutkové okolnosti zisťované v konaní pred súdom prvej inštancie a ani matkou tvrdené neindikujú, že by osobnostné predpoklady otca alebo spôsob jeho života zásadným spôsobom znižovali jeho rodičovské kompetencie alebo jeho schopnosti sa o maloletého adekvátne postarať. Požiadavky matky súvisiace s krátením upraveného styku sú neprimerané a bez vážneho dôvodu obmedzujúce tak výkon rodičovských práv a povinností otca a ako aj práv maloletého dieťaťa. Žiadna matkou uvádzaná okolnosť nevyučuje otca z osobnej starostlivosti o maloletého v rozsahu súdom určeného styku. Všetky matkou uvedené námietky súd prvej inštancie dôkladne a starostlivo zvážil a aj správne vyhodnotil.

22. Dáva do pozornosti rodičom, že obaja sú zodpovední za ďalšiu výchovu, ako aj celkový zdravý vývoj maloletého a preto v jeho záujme odvolací súd predpokladá aj korektné správanie sa a odovzdávanie si informácii o maloleťom. Súdnym rozhodnutím upravený styk určuje rámec realizácie styku, pričom rodičia sa napokon vždy môžu na odchýlkach, (ktoré prinášajú rôzne životné situácie, alebo aj rešpektovanie poobedňajšieho spánku maloletého) osobitne dohodnúť, prípadne sa dohodnúť na postupnom rozširovaní styku. Potom nič nebude brániť tomu, aby si maloletý mohol prirodzene a bez zbytočnej psychickej záťaže budovať potrebné citové väzby k obidvom svojim rodičom.

23. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

24. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

25. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

26. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

27. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

28. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, vo vyššej miere zmierňujúce zdravotný hendikep a pod. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod.

29. Odvolací súd sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi odvolaním otca napadnutého rozsudku v ktorom súd prvej inštancie s účinnosťou od 05.08.2024 určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého v sume 450 eur mesačne, uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 05.08.2024 do 31.01.2025 s umožnením jeho plnenia v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o výživnom na maloletého podstatný význam a nárok aj správne právne posúdil (§ 387 ods. 2 CSP). V záujme doplnenia dôvodov a vyporiadania sa s odvolacími námietkami otca dodáva nasledovné.

30. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom na maloletého, jeho správnosť, ako aj vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako vecne a právne správne. Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška výživného zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ako odôvodneným potrebám maloletého a jeho veku, tak aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté deti (§ 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákon o rodine). Pri určení výšky výživného do tejto súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti, a to pomer osobnej starostlivosti o maloletého a i okolnosť, že otec má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Správne pri porovnaní príjmov rodičov prihliadal na aktuálnu zárobkovú situáciu na strane matky, ktorá je na rodičovskej dovolenke a nie je schopná z objektívnych dôvodov (potreba zabezpečovania starostlivosti o maloletého) sa aktuálne uplatniť na trhu práce a zvýšiť si svoj príjem. Matka je na rozdiel od otca, ktorého priemerný čistý mesačný príjem dosahovaný z výkonu živnostenskej činnosti súd ustálil na sumu 2.450,12 eur (záver súdu ktorý otec nenamietal), odkázaná na príjem z rodičovského príspevku 473 eur, ktorý je jediným zdrojom financovania tak vlastných nákladov ako aj výživy maloletého. Výška výživného bola súdom prvej inštancie správne ustálená nielen s ohľadom na možnosti a schopnosti rodičov, ale aj s ohľadom na náklady odôvodnených potrieb maloletého, ktoré na základe vykonaného dokazovania správne ustálil v sume 528 eur mesačne (ods. 9 odôvodu) a pomernú časť nákladov na bývanie pripadajúcu na maloletého 127 eur mesačne. Otec napokon tieto závery súdu prvej inštancie

a výšku nákladov na maloletého nenamietal. Súd prvej inštancie vychádzal aj z rodičmi preukázaných ich osobných nákladov, ktoré zároveň odzrkadľujú výšku ich životnej úrovne. Odvolací súd dopĺňa, že obligatórnym zákonným hľadiskom je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. Rodič, ktorý sa o dieťa stará osobne, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia a zabezpečenie zdravotnej starostlivosti) a osobnou starostlivosťou a rodič, ktorý sa o dieťa nestará, prispieva na jeho výživu výživným určeným súdom. Súd prvej inštancie do výšky výživného teda správne premietol aj podiel matky na zabezpečení osobnej starostlivosti o dieťa, ktorá je v danom veku maloletého celodenná a najintenzívnejšia. Ďalej súd prvej inštancie zohľadnil, že náklady na bývanie a domácnosť na rozdiel od otca, ktorý žije v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou, matka znáša sama. Matka svoje osobné náklady ako aj časť vyživovacej povinnosti k maloletému uhrádza z dočasne obmedzeného príjmu tvoreného len rodičovským príspevkom, ktorá skutková okolnosť je dôvodom pre určenie výživného na maloletého vo výške, ktoré určuje otcovi vyšší finančný podiel na odôvodnených nákladoch maloletého. Odvolací súd dopĺňa, že tento finančný podiel možno zmeniť po preukázaní zmeny pomerov, ak matka po ukončení rodičovskej dovolenky začne pracovať a zo svojho príjmu tak bude môcť náklady na potreby maloletého financovať vo vyššej miere. Odvolací súd prisvedčuje záveru súdu prvej inštancie, že určené výživné spolu s primeraným výživným zo strany matky a prídavkom na dieťa 60 eur mesačne, sú spôsobilé pokryť aktuálne odôvodnené potreby maloletého. Hoci odvolací súd súhlasí s námietkou otca, že do jeho príjmu nemožno zahrnúť vyplatené poisťné plnenie 34.847,13 eur titulom náhrady škody na jeho nehnuteľnosti, ktoré použil na jej opravu, tu treba upresniť, že použitie týchto finančných prostriedkov otec nepreukázal. Avšak, ak by aj z týchto finančných prostriedkov otec zhodnotil svoj majetok, uvedené skutkové zistenia nemajú vplyv na súdom prvej inštancie správne ustálenú výšku výživného na maloletého. K odvolacím dôvodom otca je potrebné uviesť, že základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov, odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. Nedôvodná je námietka otca, že súd prvej inštancie dostatočne nezohľadnil ním preukazovaný jeho zhoršený zdravotný stav, keď správne vychádzal z dôkazov o aktívnej pracovnej činnosti otca, najmä preukazujúcich príjem otca za rok 2023 a 2024, na základe ktorých potom ustálil jeho priemerný čistý mesačný príjem z výkonu živnosti (výkon stavebných prác na Slovensku, najmä v Nemecku). Zhoduje sa s ním v tom, že v konaní otec ku dňu rozhodnutia nepreukázal zníženie miery poklesu schopnosti vykonávať svoju zárobkovú činnosť (ktorú vykonával v roku 2023 a 2024), v dôsledku ktorej by došlo k podstatnému zníženiu jeho príjmu a celkovej životnej úrovne či majetkových pomerov. Otec nepreukázal svoje tvrdenia o ukončení živnostenského oprávnenia. Odvolací súd prisvedčuje záveru súdu prvej inštancie, ktorý nezohľadnil obranu otca o ukončení živnosti od decembra 2024, poukazujúc aj na výšku ním pravidelne vynakladaných osobných mesačných výdavkov (cca 2.200 eur mesačne), ktoré by mal financovať len z finančnej úspory 2.000 až 3.000 eur. Na základe takto zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie, je potom plne akceptovateľný jeho záver o zárobkových možnostiach a schopnostiach otca v nadväznosti na určenú výšku výživného na maloletého.

31. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie správne ustálil obdobie priznania výživného na maloletého od podania návrhu matky, následne postupoval správne, keď otcovi uložil povinnosť uhradiť zročné výživné, ktoré mu vzniklo za obdobie od 05.08.2024 do 31.01.2025, podľa § 232 ods. 3 CSP s poskytnutím možnosti otcovi nedoplatok na výživnom zaplatiť v primeranej lehote. Súd prvej inštancie výšku zročného výživného za rozhodné obdobie správne ustálil ako rozdiel medzi výživným, ktoré mal otec podľa rozhodnutia uhradiť a platieb, ktoré za rovnaké obdobie na výživu a iné potreby maloletého uhradil.

32. K poukazu otca na metodiku MS SR k výpočtu výživného rodičov na maloleté deti, podľa ktorého by sa na jeho osobu malo vzťahovať výživné vo výške 12 % z ustáleného čistého mesačného príjmu, s poukazom na vek maloletého a jeho vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi, odvolací súd udáva, že metodika má výlučne odporúčací charakter. Pokiaľ niektoré okresné a odvolacie sudy

odkazujú na metodický pokyn pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom odkázaným na nich výživou, jedná sa o ich úvahu, ktorá však musí vychádzať z konkrétnych, vykonaných dokazovaním zistených skutkových a právnych osobitostí každého prejednávaneho prípadu, následne zohľadňovaných v kontexte prijatej zákonnej úpravy týkajúcej sa vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom (§ 62 a nasl. Zákona o rodine). Otcovi dáva do pozornosti, že závery súdov pri posudzovaní určenia konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti sú výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností danej veci ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov súd viedli k prijatiu toho-ktorého rozhodnutia. V takýchto prípadoch nie je žiaduce, aby rozhodovacia prax priznala prioritný význam niektorej z okolností, resp. niektorému z kritérií, posudzovaných pri určovaní konkrétnej výšky vyživovacej povinnosti, aby sa nezamedzilo žiadanému výsledku konaní o výživnom voči maloletým (najlepší záujem dieťaťa). Každé jedno rozhodnutie o výživnom je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Určenie konkrétnej výšky výživného súdom je preto vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej posudzovanej veci (vychádzajúce z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov a životnej úrovne oboch rodičov) vo vzájomných súvislostiach, práve vďaka čomu môže súd prijať celkom jedinečné a konkrétne závery „šité na mieru“ pre ten-ktorý prípad a dosiahnuť tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t. j. najlepší záujem maloletého dieťaťa (viď napr. právne závery uznesenia NS SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4 CdoR/11/2023, uznesenia NS SR zo dňa 25.07.2018, sp.zn. 4 Cdo/196/2017) .

33. K matkou a otcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúce sa tak k úprave styku otca s maloletým ako aj k výške výživného na maloletého nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

34. K námietke matky a otca, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil vo vzťahu k úprave styku a určeniu výživného a zročného výživného správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

35. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).